

Stichting
Dienstverlening aan
Buitenlanders

JAARVERSLAG 2018

Stichting Dienstverlening aan Buitenlanders

JAARVERSLAG 2018

Contactgegevens

Stichting Dienstverlening aan Buitenlanders (SDB)
Herenstraat 34
3512 KD Utrecht
Telefoon 030-2519246

E-mail: usrk.sjd@hetnet.nl

Rekeningnummer NL64INGB0004253482 t.n.v. SDB Utrecht

Zie ook onze website www.sdb-utrecht.nl

JAARVERSLAG SDB 2018

Voor u ligt het jaarverslag over 2018 van de Stichting Dienstverlening aan Buitenlanders (SDB).

De inhoud:

- 1 Wat de SDB doet**
- 2 De SDB in 2018**
- 3 Twee verhalen**
- 4 2019 en verder**
- 5 Enkele overzichten**
- 6 Financieel verslag 2018 en toelichting op begroting 2019**

Bijlagen:

- voorgeschiedenis**
- doel**
- organisatie**

1. Wat de SDB doet

Doelgroep

De doelgroep bestaat uit mensen van buitenlandse afkomst die in een gemarginaliseerde positie verkeren. De meesten zijn (ex)asielzoekers, uitgeprocedeerd of in een vervolprocedure, zonder mogelijkheid om op legale wijze in hun levensonderhoud te voorzien en zonder recht op ondersteuning van overheidswege. In principe wordt iedereen die zich als cliënt aanmeldt en kennelijk tot de doelgroep behoort te woord gestaan.

Activiteiten

De kerntaak van de stichting is sociaal juridische dienstverlening. Naast vreemdelingenrecht komen ook andere rechtsgebieden aan de orde, zoals familierecht en sociaal zekerheidsrecht. Daaruit voortvloeiende taken zijn toeleiding naar de gezondheidszorg, hulp bij het vinden van onderdak en (voor zover de middelen toereikend zijn) financiële ondersteuning.

Als de cliënt een ‘ongedocumenteerde’ is wordt aan de hand van zijn verhaal en van de inhoud van zijn dossier beoordeeld of er een reële kans is om een vergunning tot verblijf te krijgen. Als dat zo is volgt verwijzing naar een advocaat. Vaak doet de SDB voorbereidend werk voor de advocaat. Het is gebruikelijk om met de cliënt mee te gaan naar de advocaat, om zeker te zijn dat cliënt en advocaat elkaar begrijpen. De SDB blijft de procedure volgen.

Veel ongedocumenteerde cliënten hebben ernstige gezondheidsproblemen, veelal van psychische aard. Vaak zijn ze niet, of niet meer, in behandeling voor hun klachten. SDB ziet het als haar taak om hen zo snel mogelijk naar de gezondheidszorg te verwijzen. Er worden contacten gelegd en onderhouden met huisartsen, tandartsen, apothekers, ziekenhuizen, instellingen voor GGZ, etc. Vaak wordt ook hier de cliënt begeleid naar de behandelaar, dat zorgt voor een betere communicatie.

Dakloos zijn is voor onze doelgroep vaak een groot probleem. De stichting heeft niet de middelen om een kamer te huren, maar soms is een oplossing te vinden met behulp van een kerkelijke diaconie of een particulier. Het verstrekken van leefgeld kan soms in samenwerking met derden uitkomst bieden. Het bekostigen van onderdak en het verstrekken van leefgeld door de SDB blijft beperkt tot cliënten die langdurig begeleid worden in een juridische procedure en/of medische

behandeling. Een langdurige begeleiding van cliënten in complexe zaken is kenmerkend voor het werk van de SDB.

Samenwerking

Er wordt door de SDB samengewerkt met derden, vooral wanneer het gaat om cliënten in andere plaatsen. SDB heeft veel cliënten buiten stad en regio Utrecht. Dat heeft twee oorzaken: ten eerste zwerven mensen uit de doelgroep van Utrecht naar een andere plaats doordat voor hen in Utrecht geen opvang te vinden is. Ten tweede verwijzen particulieren en instellingen in andere plaatsen op grond van eerdere ervaringen iemand naar SDB. Er wordt dan gezocht naar mogelijkheden om hulp in of nabij de verblijfplaats te regelen. Als het niet mogelijk blijkt om een cliënt geheel aan een plaatselijke instelling toe te vertrouwen komt het soms tot een taakverdeling waarbij de SDB zich vooral bezig houdt met de juridische kant van de zaak.

Op lokaal en landelijk niveau wordt deelgenomen aan het Utrechtse besturen- en hulpverlenersoverleg (waarin alle plaatselijke instellingen die hulp verlenen aan de doelgroep deelnemen) en aan het Platform Migranten zonder Verblijfsvergunning. Door samen te werken met andere organisaties kan de hulpverlening op elkaar worden afgestemd en kunnen overlappingen worden voorkomen.

2. De SDB in 2018

Het jaar 2018 was voor de SDB een moeilijk jaar. In de loop van het jaar ontstonden vacatures in het bestuur, die niet meteen konden worden ingevuld. Aan het eind van het jaar bestond het bestuur uit voorzitter en waarnemend penningmeester (in de vacature secretaris is in 2019 weer voorzien). Bovendien was deels door het afhaken van fondsen, deels door het stagneren van fondsenwerving, een lastige financiële toestand ontstaan. Door een royale gift van een particulier en door het weer op gang komen van de fondsenwerving was de situatie tegen het eind van het jaar weer redelijk gezond.

In 2018 werden door de SDB 38 dossiers behandeld (2017: 47). Het aantal nieuwe cliënten was 20 (2017: 24). Kort advies en verwijzing per telefoon zijn in deze cijfers niet meegenomen. Het meeste werk zat weer in een tiental zeer complexe dossiers. Van de cliënten verbleven 12 in de stad Utrecht, 5 elders in de provincie Utrecht, en 21 daarbuiten.

Het vinden van onderdak voor cliënten was weer een lastig karwei. De instellingen die in Utrecht onderdak verlenen zitten vol en hebben een – vaak lange – wachtlijst, en hanteren op een enkele uitzondering na door de gemeente opgelegde strenge criteria. Wie uit een AZC in de periferie afkomstig is heeft weinig kans op opvang in Utrecht. Dat zelfde geldt voor Bed-Bad-Broodvoorzieningen die in enkele andere steden bestaan. Maar met de nodige creativiteit en veel inspanning lukte het doorgaans toch wel om een oplossing te vinden. Leefgeld was een groter probleem, door gebrek aan middelen lukte het maar in enkele gevallen daar iets aan te doen.

Het juridische werk ging ook dit jaar meestal over vreemdelingenrecht, maar familierecht, sociaal zekerheidsrecht en naturalisatie kwamen ook aan de orde. Zoals in eerdere jaren ging veel tijd zitten in gesprekken met cliënten, onderzoek van zaken alvorens een cliënt naar een advocaat te verwijzen, contacten met advocaten, zorgverleners en instellingen. Soms leidt deze inspanning tot een goed resultaat, in twee gevallen kreeg een cliënt mede door voorbereidend werk van de SDB een verblijfsvergunning.

Door bezuinigingen op de gefinancierde rechtshulp zijn advocaten steeds terughoudender met het aannemen van bewerkelijke zaken. Dat leidt ertoe dat de SDB veel voorwerk moet doen zodat de advocaat minder uren aan de zaak hoeft te besteden.

3. Twee verhalen (om redenen van privacy zijn de namen van de personen gewijzigd)

CASUS 1. Nanou

Een Guinees meisje

In het najaar van 2012 brachten mensensmokkelaars het alleenstaande 18-jarige Guineese meisje Nanou naar Nederland. De eerste drie weken van haar verblijf in Nederland bracht zij door in een schimmig meisjeshuis waar ze gedwongen werd tot prostitutie, maar zij wist uiteindelijk te ontsnappen en hulp in te roepen. Zij kreeg hulp en tijdelijk onderdak van Shop in Den Haag, een organisatie voor slachtoffers van mensenhandel/prostitutie. Daar doorliep ze een B-9 procedure: het slachtoffer doet (als ze durft) aangifte, en met de verkregen gegevens zoekt de politie naar de daders: in ruil daarvoor krijgt het slachtoffer opvang en financiële ondersteuning en (soms) een verblijfsvergunning van een jaar.

Wanneer ze bij de SDB komt (rechtstreeks met de trein uit Den Haag uit de opvang Shop) blijkt haar zaak, de B-9 procedure te zijn geseponeerd. De politie heeft de vervolging gestaakt er zijn te weinig aanwijzingen om de daders op korte termijn te vinden. Ze moet weg uit de opvang, daarbij is ze ook niet meer rechtmatig in Nederland. Op aanraden van een advocaat zou ze de volgende dag naar Ter Apel moeten reizen, maar nu voor een asielaanvraag.

Wij verzorgen een overnachting in Utrecht, geven haar reisgeld mee en een begeleidende brief voor Ter Apel. Haar contactpersoon van de opvang Shop in Den Haag verzoeken wij nog eens te zoeken naar een dierbare herinnering, de omslagdoek van haar moeder, die zij in de opvang heeft laten liggen. Dat lukt nog ook.

Een vrouw met kinderen

Eind mei 2013 staat zij weer bij ons op de stoep. Haar asielaanvraag is afgewezen, ze moest het AZC in Alkmaar verlaten, ze belandde op straat en wist niet waar ze naar toe moest. Wij zoeken contact met het Ex-Ama team in Utrecht en weten een huisarts te vinden om haar te laten onderzoeken op overdraagbare aandoeningen, hetgeen niet eerder gebeurd was. Daarna verliezen wij haar uit het oog.

In 2014 komen we te weten dat Nanou zich nu bevindt in het AZC te Leersum. Intussen heeft zij uit een relatie een zoontje gekregen, geboren te Utrecht in het Diakonessenhuis. In januari 2015 wordt haar tweede zoontje geboren. In maart 2015 moet zij met haar zoontjes het AZC te Leersum verlaten (haar herhaalde asielverzoek is afgewezen). Gelukkig is het zo dat sinds een uitspraak van de Hoge Raad in 2011 er geen minderjarige kinderen meer op straat gezet mogen worden. Zij worden geplaatst in een Gezinslocatie voor uitgeprocedeerde asielzoekers. Het is een vrijheidsbeperkende en sobere (tot zeer sobere) opvang. (zie regelmatige rapporten over de schadelijkheid voor kinderen in dergelijke opvang). Tot op heden bevindt Nanou zich met haar zoontjes, inmiddels 5 en 4 jaar, nog steeds in deze opvang.

Onverwachte wending

In 2018 krijgen wij een cliënt op bezoek, ook uit Guinee, die zich dit keer laat vergezellen door een landgenoot. Deze landgenoot heet Bah en laat onze (dakloze) bezoeker soms in zijn huis slapen. Meneer Bah heeft namelijk een verblijfsvergunning (o.g.v. de Pardonregeling), een woning in Utrecht, werk en twee kinderen met een vergunning o.g.v. verblijf bij vader, en af toe komen zij in de weekeinde bij hem logeren. Ineens wordt ons iets duidelijk: deze meneer Bah is de partner en de vader van de twee kinderen van Nanou. Hij is van plan naturalisatie voor zichzelf en de kinderen aan te vragen, heeft daarvoor gespaard (900,- euro) en voldoet aan de gestelde voorwaarden. We leggen hem uit hoe belangrijk de naturalisatie tot Nederlander is en zeker van de kinderen, daar er dan voor de moeder een mogelijkheid bestaat een aanvraag verblijf bij haar dan Nederlandse kinderen aan te vragen, dit sinds het arrest van 19 september 2018 van het Europese Hof van Justitie in de zaak Chavez-Vilchez. We gaan met deze vader mee voor de aanvraag bij de gemeente Utrecht en ook het gezin moet daarvoor overkomen uit de Gezinslocatie, van vele kilometers verder op.

We moeten wel vier keer terug komen; bureaucratischer dan in menig Afrikaans land. De naturalisatie-aanvraag gaat een jaar duren, zo lang moeten Nanou en haar kinderen in ieder geval nog in de vrijheidsbeperkende Gezinslocatie blijven.

Wachten op naturalisatie

Intussen moet vader de lopende verblijfsvergunning van hemzelf en de kinderen op tijd verlengen. De leges voor de verlenging van de verblijfsvergunningen is totaal 263,-euro en zijn geld is opgegaan aan de naturalisatiekosten. Wij lenen hem het bedrag zolang; want zonder tijdige verlenging van zijn huidige verblijfsvergunning zou hij ook niet (meer) kunnen werken. Wij schrijven een brief naar Vluchtelingenwerk in de Gezinslocatie met uitleg over de aankomende naturalisatie en bij een positieve beslissing de mogelijkheid voor moeder een verblijfsaanvraag voor verblijf bij Nederlandse kinderen in te dienen. Dat wordt ook meteen aan de DT&V (Dienst Terugkeer en Vertrek) doorgegeven, zodat "terugkeergesprekken niet zo veel zin meer hebben".

Nawoord:

op dit moment mei 2019 heeft het gezin een positieve uitslag gekregen over de naturalisatie. Wel moeten zij nog drie maanden wachten op de naturalisatie ceremonie, waarin het besluit tot toekenning van het Nederlanderschap (en het paspoort) wordt uitgereikt. De aanvraag voor verblijf van Nanou bij haar (inmiddels drie) kinderen loopt en gaat zeker nog maanden duren.

CASUS 2. Mevrouw Fatima uit Soedan

Mishandeld en verkracht

Mevrouw Fatima is sinds 2017 bij de SDB bekend, zij is nu 64 jaar, van Soedanese nationaliteit en sinds 2008 weduwe. In 2012 vluchtte zij (alleen) naar Nederland.

Ze zou hier mogelijk niet geweest zijn als haar pleegzoon zich niet in negatieve zin met politieke kwesties in Soedan was gaan bezig houden, evenals later ook haar eigen twee zoons. Na een overval aan huis wordt ook zij met haar zoons meegenomen en gedetineerd. Zij is daar mishandeld en mogelijk verkracht, maar voor zover wij dat uit het asioldossier kunnen opmaken lijkt dat in haar twee asielprocedures geen enkele rol te hebben gespeeld. Na een tijdje laat men haar gaan. Zij is ziek, getraumatiseerd en heeft een moeilijk regelbare suikerziekte waarvoor zij medicijnen nodig heeft.

Haar twee zonen die apart van haar in detentie zaten zijn tot op heden vermist. Wel is bekend dat ook zij na een tijdje zijn vrijgelaten, waarschijnlijk om te werken als informant voor de overheid, maar zeker weet mevrouw Fatima helemaal niets, ook niet of ze nog in leven zijn. De beide asielaanvragen, de tweede eindigt op 6 mei 2016, worden niet ingewilligd wegens het ontbreken van 'positieve overtuigingskracht'.

Mantelzorg met problemen

Intussen heeft zij van 2012 tot 2016 op verschillende plekken verbleven: in AZC 's, bij een Amsterdamse opvang voor zieke asielzoekers, een opvang voor dakloze asielzoekers in Brabant, waar zij door een diaconie financieel werd bijgestaan. Van daaruit start een reguliere aanvraag voor mevrouw, art. 64 'uitstel van vertrek om medische redenen'.

Inmiddels heeft de volwassen dochter die in Nederland woont en Nederlandse is zich bij de SDB gemeld. Zij is niet op asielgronden al eerder in Nederland aangekomen en heeft een gezin. De opvang in Brabant loopt af volgens deze dochter en is mevrouw Fatima te ziek geworden om voor zichzelf te zorgen en afhankelijk van (mantel)zorg geworden. Zij is vergeetachtig, eet niet en kan niet uit zichzelf op tijd haar medicijnen innemen of ergens naar toe gaan. Bij doorvragen blijkt een complicatie te zijn opgetreden. In alle procedures heeft mevrouw niet verteld dat zij een dochter in Nederland heeft en het die dochter is die haar al die tijd mantelzorg heeft gegeven.

Geen bewijzen?

We ondersteunen de advocaat van de art. 64 procedure zoveel mogelijk waarin mevrouw alles moet bewijzen: dat ze ziek is, dat ze weduwe is en dus alleenstaand (mevrouw heeft geen Soedanese overlijdensakte van haar echtgenoot) dat er in Soedan geen medicijnen voor haar voorradig zijn en dat zij daar niet zelf aan kan komen. Gelukkig heeft dochter als aandenken aan haar vader een overlijdensadvertentie in een Soedanese krant bewaard, die wij laten vertalen. (een begin van bewijs). Er is overleg met de psychotherapeut van mevrouw die zich ook ernstige zorgen over haar maakt.

We zijn er al een tijd van op de hoogte dat mevrouw zolang bij het gezin van haar dochter woont. Dat geeft veel spanningen in het gezin. Er zijn daar nog twee kinderen waarvan één speciale zorg nodig heeft vanwege autisme en spanningen tussen de ouders. Mevrouw heeft nachtmerries en schreeuwt dan. Financiële complicatie: een ongedocumenteerde in huis, ook al is het je eigen moeder en de oma van je kinderen, kan er toe leiden dat je je huurtoeslag/zorgtoeslag en andere toeslagen verliest.

Nawoord:

op 14 mei 2019 is de in 2017 aangevraagde art.64 vergunning afgewezen door de rechtbank te Den Bosch. De rechter is van mening *"dat zij niet aannemelijk heeft gemaakt dat er geen gezins- en of familieleden in Soedan zijn die mantelzorg kunnen verlenen, niet heeft bewezen dat haar echtgenoot is overleden en dat haar zoons verdwenen zijn; en dat zij geen inkomen (in Soedan) kan verwerven en dat zij niet heeft aangetoond dat zij eventueel tegen betaling derden voor haar kan laten zorgen"*.

Vanaf 1 april 2019 is er voorlopig voor drie maanden voor mevrouw een kamertje gehuurd vlak bij haar dochter, dat door de SDB wordt gefinancierd. Niet duidelijk is of de SDB dat nog lang kan bekostigen. Wij blijven zoeken naar andere oplossingen voor verblijf van mevrouw bij haar dochter en haar twee kleinkinderen.

4. 2019 en verder

Wij kunnen van één ding zeker zijn: de mensen uit onze doelgroep zullen altijd bij ons zijn, en dus blijft de noodzaak van ons werk bestaan. Van grote invloed op de zwaarte van het werk zal zijn wat van de overheid over ons heen komt.

Op het ogenblik is de overheid bezig met een pilot die moet leiden tot een sluitend systeem van opvang van ongedocumenteerden, de Landelijke Vreemdelingen Voorziening (LVV), in vijf steden waaronder Utrecht. De LVV moet de vier B's van bed, bad, brood en begeleiding bieden. Van de vreemdeling wordt actief medewerken aan 'een oplossing' verwacht.

Wij zijn bezorgd over de bemensing van die begeleiding. Daarnaast rijst de vraag of niet de regievoering door de Dienst Terugkeer en Vertrek zal leiden tot een streng toelatingsbeleid in de LVV's. Daarnaast is er vaak ongeduld waar het om medewerking van de ongedocumenteerde aan 'een oplossing' gaat, met als gevolg dat mensen weer op straat belanden.

Van eminent belang is de beschikbaarheid van goede rechtshulp voor het bereiken van de door de ongedocumenteerde gewenste oplossing. Daar dreigt een fors probleem te ontstaan: de overheid wil de gefinancierde rechtshulp "stroomlijnen", hetgeen vermoedelijk betekent dat het nog weer moeilijker wordt om een advocaat te vinden die een lastige zaak kan aannemen. Voor de SDB betekent dat: er blijft werk aan de winkel.

Om dat werk te kunnen blijven doen zullen we in elk geval over voldoende inkomsten moeten beschikken. Het werk zal veel inspanning en vindingrijkheid blijven vergen. Wij hopen dat wij in goede samenwerking met collega-instellingen, kerken en anderen goede hulp kunnen blijven bieden.

5. Enkele overzichten

Landen van herkomst

In 2018 waren 38 dossiers in behandeling, zie tabel 1 (in 2017: 47). De cliënten waren afkomstig uit 16 landen. Zes personen hadden de Nederlandse nationaliteit, een de Britse. Het aandeel van personen uit Soedan, inclusief Zuid-Soedan, was met 16 (40 %) nog steeds het grootste; in 2017: 21 (45 %).

Tabel 1 landen van herkomst van SDB-cliënten in 2018

Soedan	9
Soedan, Nederlandse nationaliteit	4
Zuid Soedan	2
Somalië	2
Somalië, Nederlandse nationaliteit	2
Eritrea	3
Ethiopië	1
D.R. Congo	2
Burundi	1
Guinee	4
Sierra Leone	1
Ivoorkust	1
Nigeria	1
Libië	1
Egypte	1
Afghanistan	1
Tsjetsjenië	1
Groot Brittannië	1
	--- +
Totaal	38

Verblijfplaats

Van de 38 cliënten verbleven 17 (45 %) in de stad of de provincie Utrecht, 16 (42 %) elders in Nederland, en van 5 (13 %) is de verblijfplaats per einde 2018 onbekend.

Tabel 2, verblijfplaats per einde 2018

Stad Utrecht	12
Overig provincie Utrecht	5
Elders in Nederland	16
Onbekend	5
	--- +
Totaal:	38

Enige achtergrondkenmerken

Bij 20 dossiers (53 %) ging het om nieuwe cliënten; 1917: 24 nieuwe cliënten (51 %).

Tabel 3 Enige kenmerken van SDB-cliënten

Al cliënt in 2017 of eerder	
– gezin	2
– man	11
– vrouw	5
Nieuw in 2018	
– gezin	3
– man	13
– vrouw	4
	--- +
Totaal:	38

Status

Bij 19 van de 38 dossiers (50 %) ging het om buitenlanders zonder verblijfsvergunning (2017: 72 %). In twee gevallen werd een verblijfsvergunning verleend.

Tabel 4 Status per 31 december 2018

Verblijfsvergunning	
– voor onbepaalde tijd	6
– voor bepaalde tijd	6
Geen verblijfsvergunning	
– in procedure	4
– geen procedure, ex-asielzoeker	14
– geen procedure, overig	1
Nederlandse nationaliteit	6
Britse nationaliteit	1
	---+
Totaal:	38

Rechtsgebieden

Vreemdelingenrecht blijft – uiteraard – het belangrijkste rechtsgebied.

Tabel 5 Rechtsgebieden

Vreemdelingenrecht	28
Naturalisatie	3
Sociale zekerheid	2
Familierecht	3
Letselschade	1

Aard van de hulpverlening, anders dan op juridisch gebied

Bij verwijzing naar de gezondheidszorg zijn de nieuwe gevallen vermeld. Bij veel oude cliënten bleek het nodig contact met de zorgverlener te blijven onderhouden. Met drie cliënten werden min of meer regelmatig ondersteunende gesprekken gevoerd. Aan één cliënt is langdurig leefgeld betaald.

Tabel 6 Aard van de hulpverlening, anders dan op juridisch gebied

Verwijzing naar gezondheidszorg	
– somatisch	3
– GGZ	5
Ondersteunende gesprekken	3
Leefgeld	1
Zorgen voor opvang	3
Verwijzing naar andere instelling	5
Hulp bij werk zoeken	1
Verwijzing naar taal cursus	1

6. Financieel verslag 2018 en toelichting op begroting 2019

Op financieel vlak heeft de Stichting Dienstverlening aan Buitenlanders een bijzonder jaar door gemaakt. Dit was het eerste jaar sinds lange tijd dat we het moesten stellen zonder de bijdrage van één van de fondsen (PIN). Dit fonds heeft ons jaren lang een substantiële bijdrage (1/3 van de begroting) doen toekomen. De begroting en daarmee het uitgavenbeleid van de stichting is hier halverwege 2018 op aangepast. Concreet heeft dit betekend dat we de ondersteuning van cliënten met leefgeld tot het minimale hebben beperkt. In totaal is er aan leefgeld in 2018 ongeveer € 4.600 uitgegeven. Deze uitgaven lagen in zijn geheel ongeveer 15% boven de lijn van de begroting maar was maar een vijfde deel van het leefgeld in 2017.

De belangrijkste redenen voor de terugtrekkende beweging van het PIN zijn haar zorgen inzake de continuïteit van de stichting. Hiermee samenhangend geeft het PIN aan meer kansen te zien in de samenwerking met ander organisaties die op hetzelfde terrein werkzaam zijn. Het bestuur heeft deze boodschap te harte genomen en tot en met het eerste kwartaal van 2018 nog actief organisaties benaderd om de mogelijkheden tot vergaande samenwerking met diverse organisatie te verkennen. Helaas heeft dit niet geleid tot de beoogde samenwerking. Dit is één van de redenen dat het toenmalige bestuur de noodzaak zag haar opdracht terug te geven aan de USRK (Utrechtse Stedelijke raad voor Kerken). De USRK heeft het vertrouwen en de noodzaak van het voortbestaan van de stichting uitgesproken en uit haar gelederen is een nieuwe voorzitter voor de stichting opgestaan (mevrouw Joke Kuijf), met de opdracht om met een nieuw bestuur de stichting voort te zetten en achterstanden weg te werken.

Door de onzekere toekomst van de stichting is tot het 3^e kwartaal van 2018 ingeteerd op de reserves en zijn er geen fondsen aangeschreven. De stichting heeft enkel een bijdrage (€1.000) van Stichting Rotterdam ontvangen die in 2017 in het vooruitzicht was gesteld. Door bijdragen van enkele diaconieën, waarvan vele ons al jaren een warm hard toedragen, en enkele grote en kleine particuliere giften en heeft de stichting het jaar toch financieel gezond kunnen afsluiten. (ongeveer €3.900 euro). Met een nieuw bestuur vanaf begin 2019 is er nu duidelijkheid over de nabije toekomst van de stichting en is een nieuwe fondswerving van start gegaan.

We zijn alle fondsen, diaconieën en particulieren bijzonder dankbaar voor de bijdragen die zijn gedaan. De totale inkomsten van particulieren, kerken en fondsen bedroegen ongeveer € 9.400. Dit is ongeveer € 5.4000 minder dan hoopvol was geraamd in de begroting van 2018. De totaal uitgaven in 2018 komen uit op het bedrag van € 11.600.

Door de genomen maatregelen is de financiële situatie ten opzichte van eerdere jaren stabiel te noemen. Met het nieuwe uitgavenpatroon in 2018 was het eigen vermogen voldoende om de continuïteit van de uitgaven in een versoberde begroting (minimale leefgeld) te garanderen.

De Begroting voor 2019 zal wederom een sober karakter hebben. De keuze van het bestuur in 2017 om het uitkeren van leefgeld sterk te beperken blijft gehandhaafd. Ondanks de verwachte ontwikkelingen in het werkveld die het betalen van leefgeld wenselijk maken voor een goede uitvoering van de werkzaamheden van het bureau. Het nieuwe bestuur ziet kansen in 2019 voor het werven van nieuwe fondsen en is voornemens om net als de jaren voor 2018 weer meer leefgeld uit te keren om cliënten beter in beeld te houden. De totale uitgaven worden begroot op een bedrag dat afgestemd is op de basis werkzaamheden van het bureau.

Harmen Pelgrum / waarnemend Penningmeester SDB

Balans en financieel jaarverslag 2018

Balans

Activa	31-dec-17	31-dec-18	Passiva	31-dec-17	31-dec-18
rekening courant	€ 6.271,42	€ 3.267,00	eigen vermogen	€ 6.835,89	€ 4.433,24
rentemeerrekening	€ 9,31	€ 9,32			
betaalde borg	€ 500,00	€ 500,00			
renterek. ASN	€ 55,16	€ 656,92			
totaal:	€ 6.835,89	€ 4.433,24	totaal:	€ 6.835,89	€ 4.433,24

Overzicht lasten en baten 2018 en Begroting 2019

LASTEN

	Begr. 2018	Realisatie 2018	Begr. 2019
Cliëntgebonden			
Leefgeld	€ 2.000,00	€ 4.592,00	€ 18.000,00
Huur kamer			
Overnachtingen			
Reiskosten	€ 250,00	€ 15,00	€ 250,00
Tolk- en vertaalcentrum	€ 750,00		€ 750,00
Juridische Bijstand	€ 500,00		€ 500,00
Studie-/cursuskosten	€ 250,00		€ 250,00
Bureaunkosten			
Telefoon, internet	€ 1.500,00	€ 1.475,16	€ 1.500,00
Computer, fax, ed	€ 350,00	€ 29,99	€ 350,00
Portokosten	€ 50,00		€ 50,00
Kopieerkosten	€ 50,00	€ 16,60	€ 50,00
Website	€ 100,00		€ 100,00
Reiskosten vrijwilligers	€ 1.000,00	€ 825,00	€ 1.000,00
Kosten vrijwilligers	€ 1.200,00	€ 1.646,79	€ 1.200,00
Huur huisvesting	€ 3.000,00	€ 1.950,00	€ 3.000,00
Kantoorbenodigdheden	€ 300,00	€ 221,01	€ 300,00
Huishoudelijke artikelen	€ 50,00		€ 50,00
Bankkosten	€ 200,00	€ 250,89	€ 200,00
Kamer van Koophandel	€ 50,00		€ 50,00
Overige kosten (kantoor)	€ 200,00	€ 173,94	€ 200,00
Deskundigheidsbevordering/	€ 750,00		€ 750,00
Juridische vakliteratuur	€ 250,00	€ 454,40	€ 250,00
Fondsenwerving			€ 2000,00
Totaal	€ 12.800,00	€ 11.650,78	€ 30.800,00

BATEN

	Begr. 2018	Realisatie 2018	Begr. 2019
Sponsors			
Particulieren	€ 2.000,00	€ 5.645,00	€ 3.800,00
Organisaties :	€ 10.800,00		€ 27.000,00
St. Rotterdam		€ 1.000,00	
Remonstrantse Gem Utrecht		€ 750,00	
Lutherse Diaconie		€ 1.000,00	
Doopsgez. Gem. Utrecht		€ 130,50	
Baptisten Silo		€ 70,85	
Stichting Beheer Omduw		€ 300,00	
Parochiele Caritasinstelling		€ 150,00	
Lice Holding bv		€ 100,00	
Stichting ds ter Haar Romenyij Fonds		€ 250,00	
Totaal	€ 33.800,00	€ 9.396,35	€ 30.800,00

Bijlage: voorgeschiedenis, doel en organisatie

Voorgeschiedenis

De oorsprong van de SDB ligt in 2001, toen de Utrechtse Stedelijke Raad van Kerken (USRK) besloot een werkgroep voor sociaal juridische dienstverlening aan buitenlanders in te stellen. De reden daarvoor was dat al te veel niet-Nederlanders verdwalen in het woud van regelgeving doordat zij geen toegang hebben of weten te vinden tot de bestaande instellingen. Dat geldt vooral voor buitenlanders zonder verblijfsstatus (ongedocumenteerden), die met name behoefte hebben aan dienstverlening op het gebied van vreemdelingenrecht, maar ook op andere terreinen.

Er werd een bescheiden kantoorruimte gevonden en een werkgroep opgericht. Een van de leden van de werkgroep, met een hbo-opleiding sociaal juridische dienstverlening, werkt sinds die datum als vrijwilliger op het bureau, wanneer nodig geassisteerd door de andere leden van de werkgroep, waaronder een jurist. Er bleek al spoedig veel behoefte te bestaan aan de diensten van het bureau. Daarom heeft de USRK besloten het bureau te verzelfstandigen, en op 18 november 2004 is Stichting Dienstverlening aan Buitenlanders (SDB) opgericht. De band met de USRK bleef daarbij gehandhaafd, mede doordat voor de benoeming van bestuurders en wijziging van de statuten de goedkeuring van de USRK nodig is. Ook is in de statuten vermeld dat de stichting is opgericht overeenkomstig de identiteit van de USRK. Sinds eind 2001 huist de SDB in het gebouw van Baptistengemeente Silo aan de Herenstraat 34 te Utrecht.

Doel van de stichting

In de statuten staat als doel van de stichting SDB omschreven *‘de organisatie van hulpverlening aan voornamelijk dakloze of thuisloze vreemdelingen, die zonder voldoende middelen van bestaan zijn, en voorts al hetgeen met één en ander rechtstreeks of zijdelings verband houdt of daartoe bevorderlijk kan zijn, alles in de ruimste zin van het woord’*.

Organisatie

De organisatie wordt gerund door vrijwilligers en is financieel afhankelijk van donaties. De samenstelling van het bestuur was gedurende het verslagjaar 2018:

Naam	Bestuurslid	vanaf
Voorzitter	de heer ing. T.H. (Teije) Bakker	20-05-2006
Secretaris	mevrouw dr. M.H. (Marleen) Kieft	01-10-2008
Penningmeester	de heer ing. drs. H. (Harmen) Pelgrum	01-01-2014
Waarnemend voorzitter	mevrouw E.C.M. (Ellen) van Eunen	01-01-2016

In 2019 is het bestuur gewijzigd en samengesteld als volgt:

Naam	Bestuurslid
Voorzitter	mevrouw J.(Joke) Kuijf
Secretaris	de heer ds A.J.(Arjan) Noordhoek
Waarnemend penningmeester	de heer ing. drs. H. (Harmen) Pelgrum
Penningmeester	de heer D.(Dries) Klooster

Gedurende het hele verslagjaar was mevrouw M.J. (Joke) de Jongh als sociaal juridisch dienstverlener als onbetaald vrijwilliger werkzaam. Eveneens gedurende het hele verslagjaar was de heer mr. P.J.L. (Peter) Kretzschmar vrijwillig juridisch medewerker van de stichting.